

βίχου προς το Βίσμαρκ και το βασιλέα της Πρωσίας, διά των όποιων ζητούσε τη βοήθειά τους. Μά ήταν άργα, πολύ άργα, γιατί τά πάντα πια είχαν συντελεσθή και η 'Αντιβασιλεία ελχ' επικρατήση. 'Αμέσως δύο διαταγές έφτασαν από το Μόναχο, διά των οποίων διατάσσου ο Ντουρκχέιμ να παρουσιασθή ενώπιον της Κυβερνήσεως. Στην αρχή ο πιστός υπακούστης άρνήθηκε να υπακούσθ, μά κατόπιν έπεισθη και έφυγε. 'Όταν έφτασε στο Μόναχο, συνελήφθη άμεσα.

Μόλις έφυγε κ' ο τελευταίος φίλος του βασιλέως, δύο μέλη της Κυβερνήσεως έφτασαν στο Νουμφρανστάιν, συνοδευόμενα από ένα πλήθος άξιωματικών, ψυχιάτρων και νοσοκόμων. 'Αμέσως ένας υπηρέτης έτρεξε και τους έλεγε να σπεύσουν προς τα διαμερίσματα του βασιλέως, γιατί ή Αυτού Μεγαλειότης, ένκενυρισμένη μέχρι παροξυσμού άπειλούσε ότι θα γκρεμιστή από τα παράθυρα του παύου. 'Αμέσως έκτακτα μέτρα έλήφθησαν : οι έξοδοι των διαδρόμων απέκλεισθησαν και νοσοκόμοι έκρύφτηκαν στα δωμάτια, στα οποία θα πήγαινε ο βασιλέως, άν έπρόκειτο να πραγματοποιήση την άπειλή του.

'Απόλυτη σιωπή και άγνοια έκρατούσε μέσ' στο παλάτι. 'Αξανα μέσα από μια αίθουσα των ιδιαιτέρων διαμερισμάτων του βασιλέως άκούσθησαν βήματα. Μιά πόρτα άνοιξε και ο Λουδοβίκος παρουσιάσθηκε γιγαντώδης και κάλεσε έναν υπηρέτη στον όποιο άρχισε να δίνει ακατάληπτες διαταγές. 'Αμέσως εισώφθησαν άπ' όλες τις μεριές ό απεσταλμένοι της αντιβασιλείας, περικυκλώνοντας έτσι το Λουδοβίκο. Πριν εκείνος προσφάση να κάνει την παραμικρή κίνηση, οι νοσοκόμοι του έπιασαν τά χέρια, ενώ ο δόκτωρ φόν Γκούντεν, προχωρώντας προς αυτόν του έλεγε :

— Μεγαλειότατε, εφύοκαμοι στη δυσάρεστη ανάγκη να έπιτελέσω σήμερα το θλιβερότατο καθήκον της ζωής μου. 'Η 'Υμετέρα Μεγαλειότης, κατόπιν διαγνωσώς τεσσάρων ιατρών, έκρίθη άνεύθυμος. 'Ο πρίγκιψ Λεοπόλδος έκήρυξε την αντιβασιλεία. 'Εχω διαταγή να συνοδεύω άπόψε την 'Υμετέρα Μεγαλειότητα στο άνάκτορο του Μπέργκ.

— 'Α! φώναξε με όδύν εκείνη τη στιγμή ο Λουδοβίκος. Τι με θέλετε ; Τι σημαίνουν όλ' αυτά ;... Πώς μπορείτε να λέτε ότι είμαι άσθενής, αφού δεν μ' ξενότασε ποτέ ;

— Μεγαλειότατε, δεν ύπάρχει καμιά ανάγκη γι' αυτό... Μόνος σας έδόσατε ένα σωρό άποδείξεις της άπθηνείας σας...

— Και πόσον καιρό θα διαρκέση ή θεραπεία μου ;

— Ένα χρόνο, σύμφωνα με το Σύνταγμα...

— 'Ω, άπάντησε ο Λουδοβίκος, δεν χρειάζεται τόσο πολλές καιρός για να ξεκαίνε έναν άνθρωπο.

— Μεγαλειότατε, είπε τότε ο γιατρός, ή τιμή μου μου έπιβάλλει να μη σάς άπάντησω.

Στις τέσσερες το πρωί, ο βασιλέως μαζί με δηλ αυτή την ακολουθία ή μάλλον την φρουρά, ξεκίνησε για τον παύο του Μπέργκ. 'Ο Λουδοβίκος έιπε μερικά άστεία, βλέποντας ότι το παλιό οικογενειακό του άνάκτορο είχε περικλεισθή με ολοκαίνουργιους φράχτες, ότι σε κάθε βήμα ύπηχαν σκοπιοί που προσπαθούσαν να κρηφώνται, ότι μαχαίρα δεν ύπηχαν στα σεβρίτια του τραπέζιου και ότι γενικός όλο το παλάτι έμοιαζε τώρα με πλούσιο φρενοκομείο. Κοιμήθηκε νωρίς, και την άλλη μέρα, Κυριακή της Πεντηκοστής, έξπνθης έντελώς ήσυχος. Βλέποντας αυτό, ο δόκτωρ φόν Γκούντεν έστειλε προς την κυβέρνηση το λακονικό τηλεγράφημα :

— 'Όλα πηγαίνουν καλά !

Κατά τις πέντε το απόγευμα, ο βασιλέως προημεμίτισε λίγο και έπειτα προσκάλεσε τον δόκτωρα φόν Γκούντεν νό τον συνοδεύσει και να κάνουν έναν περίπατο. Ξεκίνησαν κατά τις έξήμισυ και τράβηξαν ήσυχα πρόνοτα μια δεινροστομία του πάρκου, ή όποια ακολουθοῦσε την όχθη της λίμνης Στάρνμπεργκ. 'Ο δόκτωρ είχε κρίνει περίττο να τους συνοδεύσει και νοσοκόμος. 'Ο βασιλέως ήταν ή γλώσσας, κ' ο περίπατος τους δεν θα διαρκούσε πολύ. 'Εξ άλλου, ο δόκτωρ έκρινε τον έναν το άρκετά δυνατό, ώστε να συγκρατήση το βασιλέα, άν του έρχόταν καμιά κρίσις.

Λίγο μετά την άναχώρηση των δύο περιπατητών, ο ούρανός που ήταν ήδη συννεφιασμένος, σκοτεινέσε άκόμη περισσότερο και βροχή άρχισε να πέφτει. Στο παλάτι άρχισαν ν' άνησυχούν για το βασιλέα και το δόκτωρα. Φοβόντουσαν μήν τους τύσει καμιά μπόρα στο δρόμο. 'Η ώρα όμως περνούσε και μ' αυτού δε φαινόντουσαν πουνθεία. 'Επάρμισαν, όχτι, όχτι... 'Η μόρρα είχε ξεστομάσει πια. 'Ο δόκτωρ Μύλλερ, ό όποίος είχε μείνει στο παλάτι τά είχε χαμένα. Στις έννέα ή ώρα όλο το προσωπικό των άνακτόρων ήταν πια άνάστατο κ' ή έρευνα άρχισαν μέσ' στο πάρκο. 'Όλο το πάρκο ψάχθηκε προς όλες τις διευθύνσεις του, μά οι περίσκοποι γούρταν ή μια κατόπιν της άλλης, χωρίς να βρούν ούτε το βασιλέα, ούτε τον δόκτωρα. Κατά τις δεκα, εστάλη στο Μόναχο το ακόλουθο τηλεγράφημα : **Βασιλέως και Γκούντεν δεν επανήλθεν είστί εκ περιπατού. Δραστήρια : άναζητήσεις ενεργούνται.**

Τίλος, κατά τις δέκα κ' μι μισή, ένας ύπρητής βρήκε στην όχθη της λίμνης το καπέλλο της Αυτού Μεγαλειότητος με τη διαμαντινή πόρπη του. Σέ λίγες στιγμές, βρήκαν εκεί κοντά και το καπέλλο του γιατρού, το σακάκι του βασιλέως και μια όμπρέλλα. 'Αμέσως όλοι έτρεξαν προς τη λίμνη και έξπνθησαν ένα βαράκην. 'Ο Μύλλερ, ο νοσοκόμοι του και ο αδιάρχης του Μπέργκ μπήκαν στη βάρκα. Μόλις τράβηξαν μερικά κουπίες, ο αδιάρχης έβγαλε μια κρανηγή τρύμου κ' άμέσως πηδώντας μέσ' στο ήχο νερού, άνέβασε ένα πτώμα που έπέπλεσε σχεδόν στην έπιφάνεια. 'Ηταν ο βασιλέως με το ποικαμίσι ! Λίγα μέτρα παρακεί, δεύτερο πτώμα : ο δόκτωρ φόν Γκούντεν ! Κι' οι δύο τους ήταν πια νεκροί πρό όρων. Το ρολόι

**ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΟΙ
ΣΤΙΣ ΔΑΣΠΕΣ**

Με άνασχωμένο το μεταξωτό φόρεμα λιγάκι περισσότερο από το κανονικό, πατώντας σιγά-σιγά στις μύτες, περνά από το ένα πεζοδρόμιο στο άλλο.

Τι λίσπη !...

'Ο κόσμος όλος στέκει σά χάχας και τήν κυττά, με τεντωμένα τά μάτια, με τεντωμένα τά νευρα και νοούθει να έξπνθουν μέσα του κάπιοι πόθοι...Και καταλαβαίνει το αίμα να τρέχει με όρημ ή από τις φλέβες στην καρδιά, με όρημ άκατάσχετη σά να γυρεύη να βγή έξω!... Μά εκείνη μάρμαρο, άναίσθητη, δε όχνηε ούτε μά μιά γά- γω της.

'Όλο περπατεί σιγά-σιγά να μη λερωσθ το κομψό παπουτσάκι της και τη μούρη μεταξωτή κάλτσας... 'Όλα τά άπειλεί ή λίσπη.

Κ' ενώ περπατεί άκούει τον κόσμο να χουχουλίζεται τριγύρω της. Κι' ό ήλιος άκόμα από κεί ψηλά που τη θωρεί και τη λυγυρεσει και τη λατάρει κ' αυτός, έχει άφρησει τη δουλειά του και κάθεται τεμπέλης καλλιτέχνης, και χαράζει σά σαστισμένος από τά θέληγρά της με συγχιόμενες σκιές το σκίτσο της άπάνου στο μουσελμένο δρόμο !

Και γώ που στέκο έκεί στο πλάι, και χαζεύω άφηρημένος μπροστά σε μιά βιτρίνα...φαρμακείων και όργανα δευτά-δευτά τά μάτια μου στο χυτό της πόδι, που βουιτείται μέσα στις λίσπες, ενώ από τη μιά μεριά θαμνίζω την καλαισθησία του δημοσίου, από την άλλη θυμώνομαι και βλαστημώ, γιατί έκάθησε και μ' έστιασε άνδρωπο με αίσθησει, με πνοή, με νευρα και δε μ' άφηνε όπως ήμουνα την πρώτη φορά...έτσι δά λίσπη !... **ΚΩΣΤΗΣ ΚΑΙΡΟΠΟΥΛΟΣ**

**ΠΡΟΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΙΕΣ
ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΙ**

Ένας άπ' τους πιο πρωτόγονους και τους πιο άξεστους λαούς της Εδώφτης εινε οι Μαυροβούνιοι, για τους όποιους ή έπιστήμη και τά μέσα της εινε πράγματα έντελώς άγνωστα.

Οι Μαυροβούνιοι πιστεύουν ότι τις άρρώστειες τις μεταφέρουν και τις μεταδίδουν όρισμένοι κακοί άνεμοι τους όποιους προσαλούν τά κακά πνεύματα, γυρίζοντας από χωριό σε χωριό,όσάκις εινε νύχτες σκοτεινές.Γι'αυτό για να προφυλαχθούν, κάθε βράδυ λίγο πριν νυχτώσει, κλείνουν ερμητικά κείς πόρτες και τά παράθυρα των σπιτιών τους και δεν τ' άνοίγουν γιά κανένα λόγο προτού ξημερώσθ. Το γεγονός αυτό εινε μά από τις αιτίες, για τις όποιες ή φυματίσις κάνει θράση στο Μαυροβούνιο παρά το ήγεινέό κλίμα του.

'Όταν, λίγα χρόνια μετά τον Εξωστιακό πόλεμο, μιά μεγάλη άποστολή του Διεθνούς 'Ερυθρού Σταυρού έπήγε στο Μαυροβούνιο δεν κατάφθησε να παρήσχη σχεδόν καμιά βοήθεια στους κατοίκους του, γιατί οι πρωτόγονοι έκείνοι άνθρωποι δεν έννοούσαν με κανένα τρόπο να δεχθούν τά φάρμακα της έπιστήμης, ούτε και ν' άκούσουν τις συμβουλές των γιατρών.

Μεταξύ των άλλων, ή άποστολή του 'Ερυθρού Σταυρού έπεσκόφη κ' έναν γέρο Μαυροβούνιο που έπαυσε από κάποια χρόνια πάθηση του λέγκρυσου και ό όποίος έπίστευε ότι ή πάθησις του ώφειλετο στο ότι ή... γλώσσα του, ήταν ύπερβολικά μικρή. 'Ο γέρος αυτός δεν ήθελε να δεχθ ή τά φάρμακα που του έδιναν οι γιατροί του 'Ερυθρού Σταυρού και τότε μόνο έπεισθη ν' τά πάρη όταν έκείνοι του έιπαν ότι με τά φάρμακα θα μεγάλω ε ή γλώσσα του.

'Όταν ένας Μαυροβούνιος βγάλη κανένα δόντι του, βουλώνει άμέσως το στόμα του μ' ένα μαντήλι και το κρατάει έτσι βουλωμένο όρες πολλές. Και έξερτε γιατί ; Για να μην πάη κανένα άπ' τά κακά πνεύματα και φοληρήση στο κοίφωμα που άφισε το δόντι !..

το βασιλέως ήταν σταματημένο στις 5 και 15 !

'Αμέσως γύρισαν στην όχθη. Άρκετά πλήθος ήταν συγκεντρωμένο εκεί και ή πένθημη πομπή, αφού έτοιποτήθησαν τά πτώματα σε φορεία, ξεκίνησε για το παλάτι, υπό το θλιβερό φως μερικών φα- νώσεων. 'Εκεί ο δόκτωρ Μύλλερ, έξετάζοντας τά πτώματα, είδη στο πρόσωπο και στη μύτη του Γκούντεν βαθειές γραντιζομένες κ' πάνω από το δεξί μάτι του το σημάδι μιας δυνατής γροθιάς. Σέ λίγο δε διαέκρινε και στο λαμύο του ίχνη στραγγαλισμού.

'Ετσι άποδεικνύεται ότι ο Λουδοβίκος στραγγάλισε το σύντροφό του, ό όποίος θέλησε, φαίνεται, να τον έμποδίση ν' αυτοκτονή. Τόν έφριξε κατόπιν στη λίμνη, όπου σε λίγο έπεσε κ' ό ίδιος.

Το πτώμα του βασιλέως έτοιποτήθη, σ' ένα μεγαλοπρεπέστατο φέρετρο, μέσ' στο δωμάτιό του. Σέ λίγο μά πόρτα άνοιξε και μιά γυναικα μπήκε μέσα...

'Ηταν ή 'Ελισάβετ, ή τραγική αυτοκράτειρα της Αύστριας, την όποια ή τύχη είχε όδηγήσει εκείνη την ήμερα στο Μπέργκ, για να δη το νεκρό του πνιγμένου βασιλέως και έξεδέφυρο της.

Θέλησε να τον κλάψη, μά ν' άλλεπάλληλα χτυπήματα της τρα- γικής της Μοίρας, είχαν κάνει τά δάχρυα να στεγνώνουν πια σά μάτια της...

Η γνωστότατη Γαλλίς συγγραφέυς Κολέτ